

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar cu supliment declarat de către avocatul Catană Victor cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, în cauza penală în privința lui,

Calmîș Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 05.03.2014 – 14.03.2017

instanța de apel: 09.11.2018 – 05.02.2019

instanța de recurs ordinar: 13.09.2019 – 24.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 14 martie 2017, procesul penal în privința lui Calmîș Veaceslav, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal a fost încetat din motiv că, fapta săvârșită constituie contravenție.

Calmîș Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenție prevăzute la art.85 alin. (1) Cod Contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Calmîș Veaceslav a fost încetat din motivul expirării termenului de prescripție privind atragerea la răspundere contravențională.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Calmîș Veaceslav urmărind scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, în proporții mici, acțiuni care nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, a întreprins anumite acțiuni în următoarele circumstanțe:

Urmărind scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, în circumstanțe necunoscute a procurat de la persoană, condamnată prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26 mai 2014, substanță psihotropă Tramadol, pe care a păstrat-o ilegal la domiciliul său din mun. Chișinău, bd. XXXXX, ap. X până la 22 ianuarie 2014, când în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de politie a fost depistat și ridicat un blister cu inscripția Tramadol, în care se

conțineau cinci capsule de culoare alb-roșu care, conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 29 ianuarie 2014 reprezintă - Tramadol, preparat medicamentos, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cu masa substanței active de 0.25 grame.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Gonța Oleg, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabili pentru prima instanță, cu recunoașterea culpabilității inculpatului Calmîș Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de a închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 90 Cod penal de suspendat executarea pedepsei pe un termen de 5 ani.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că de către instanța de fond, incorect au fost apreciate circumstanțele cauzei, iar în partea ce ține de încetarea cauzei penale acuzarea de stat considera că sentința este nemotivată deoarece încetarea procesului penal a avut loc, reieșind din prevederile art. art. 390, 332 și 285 Cod de procedură penală, fără acordul inculpatului, care a optat pentru adoptarea sentinței de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Calmîș Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, cu fixarea unui termen de probațiune pe o durată de 5 ani.

Calmîș Veaceslav a fost obligat să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent, să participe la programe probațiunile și să urmeze un tratament de narcomanie.

În rest, sentința în partea corpurilor delictive a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că necătând la faptul că inculpatul Calmîș Veaceslav nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, vinovăția lui este dovedită în următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele precum ar fi declarațiile martorului Cîșlari Timur; declarațiile martorului Rudenco Sergiu; declarațiile martorilor Colesnic Oxana; procesele-verbale de ridicare a substanțelor psihotrope în cadrul măsurilor speciale de

investigație – achiziția de control și acțiunilor de urmărire penală - perchezițiilor corporale în automobil și în domiciliu efectuate în privința învinuiților Cujbă Nicolae și Calmîș Veaceslav (f.d.31, vol. II; f.d.5, 74, 207, 219, vol. III); procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigații — achiziția de control, controlul transmiterii banilor și investigația sub acoperire, înfăptuite cu ajutorul agentului sub acoperire Baranov Ivan și controlul transmiterii banilor, interceptarea și înregistrarea comunicărilor dintre agentul sub acoperire și învinuitul Cujbă Nicolae (f.d.23, 29, 50, vol. II); procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație - înregistrarea convorbirilor telefonice dintre agentul sub acoperire Baranov Ivan, învinuitul Cujbă Nicolae și învinuita Donțu Elena; rapoartele de expertiză chimică a substanțelor narcotice ridicate în cadrul măsurilor speciale de investigație, precum și perchezițiilor corporale, în automobil și la domiciliu de la învinuiții Cujbă Nicolae și Calmîș Veaceslav (f.d.44, 242, vol. II); procesele-verbale de examinare și atașare a corpurilor delict - substanțele narcotice, ridicate în cadrul măsurilor speciale de investigație, precum și cele depistate în cadrul perchezițiilor corporale, în automobil și în domiciliu de la învinuiți și expertizate, mijloacele bănești transmise sub controlul organului de urmărire penală de către agentul sub acoperire învinuitelor, precum și alte bunuri care prezintă interes pentru aflarea adevărului pe cauza penală dată. (f.d.5-15, vol. II); procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, prin care agentul sub acoperire Baranov Ivan l-a recunoscut după fotografie pe Cujbă Nicolae XXXXX ca fiind persoana de la care a procurat de mai multe ori substanțe psihotrope, pe care le-a predate ofițerilor de investigație, (f.d.212, vol. II); rapoartele lucrătorilor Direcției nr. 4 (Antidrog) a INI MAI. (f.d.1, 12, vol. II); corpurile delict.

Instanța de apel a invocat că probele scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile martorilor Cîșlari Timur, Rudenco Sergiu și Colesnic Oxana, date la urmărirea penală și cu cele date în instanța de fond cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, indică la Calmîș Veaceslav a comis infracțiunea imputată acestuia.

Totodată, instanța de apel a considerat că inculpatul Calmîș Veaceslav își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă Colegiul penal apreciază critic afirmațiile lui potrivit cărora, n-a urmărit scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, n-a procurat de la Cujbă Nicolae, contra sumei de 900 lei, substanța psihotropă - TRAMADOL și n-a păstrat-o la sine, iar substanțele psihotrope depistate la el urmau a fi administrate bunelului său care suferea de cancer, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către el în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art.

101 Cod Procedură Penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lui anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin. (4), lit. b) Cod Penal, și nu a contravenției prevăzute de art.78 alin. (2) Cod Contravențional.

Cu toate că inculpatul Calmîș Veaceslav a negat faptul că substanța psihotropă - TRAMADOL, găsită la domiciliu său în urma percheziției, i-ar aparține lui, indicând că sunt ale bunelului său care este bolnav de cancer, aceste declarații nu au nici un suport probant și urmează a fi calificate drept declarative, deoarece inculpatul Calmîș Veaceslav nu a prezentat nici o probă pertinentă care ar demonstra că, substanța psihotropă – TRAMADOL depistată la el ar aparține bunelului său, care ar fi fost utilizate în tratamentul cancerului. Nu s-a prezentat nici un înscris de la vreun careva medic care ar demonstra că aceste pastile au fost procurate conform prescripției medicului, în mod legal.

La fel, instanța de apel a indicat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Calmîș Veaceslav, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod Penal, o califică ca o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal centru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, iar nerecunoașterea vinei sau schimbarea declarațiilor de către Calmîș Veaceslav pe întreg procesul penal se apreciază ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal în privința lui Calmîș Veaceslav pe art. 217 alin. 4), lit. b) Cod penal din motiv că, fapta săvârșită constituie contravenție prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional, deoarece reieșind din cele indicate se constată cu certitudine, că în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate lui.

Astfel, reieșind din întreaga sistemă de probe enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către Calmîș Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: circulația ilegală a substanțelor psihotrope, prin păstrarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, de două sau mai multe persoane.

Prima instanță n-a dat o apreciere juridică corectă probelor analizate mai sus, cu toate că hotărârea instanței de fond vine în contradicție cu probele analizate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care demonstrează cu certitudine vina inculpatului Calmîș Veaceslav în comiterea infracțiunii încriminate și care combat poziția primei instanțe inclusiv și argumentele

inculpatului precum că fapta săvârșită de Calmîș Veaceslav constituie contravenție prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional și nu infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că substanța narcotică – Tramadol preparat medicamentos, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cu masa totală de 16,80 grame și respectiv 1,50 grame, depistată la Calmîș Veaceslav în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție, care conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, constituie cantități deosebit de mari, de aceea fapta acestuia este prevăzută de legea penală ca infracțiune, prevăzută la art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal și nu constituie contravenția prevăzută de art. 85 alin.(1) Cod Contravențional.

Ținând cont de cele menționate, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului Calmîș Veaceslav întrunesc elementele infracțiunii în baza cărora i-a fost înaintată învinuirea de către acuzatorul de stat și anume infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, or argumentele invocate de prima instanța precum că fapta săvârșită de Calmîș Veaceslav constituie contravenția prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, iar nerecunoașterea vinovăției de către Calmîș Veaceslav nu echivalează cu recalificarea acțiunilor lui în baza art. 85 alin. (1) Cod contravențional, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Calmîș Veaceslav în săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzută de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanța a pronunțat o sentință nefondată, iar în scopul demonstrării vinovăției inculpatului au fost acumulate și cercetate suficiente probe, cercetate în modul prevăzut de lege, ce confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului, conform calificării stabilite de către acuzatorul de stat.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont în conformitate cu prevederile art. 75 Codul Penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care îi agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

La stabilirea măsurii de pedeapsă instanța de apel a luat în considerație caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, de faptul că este fără antecedente penale, că inculpatul Calmîș Veaceslav nu și-a recunoscut și nu și-a conștientizat vina, la nivelul de înțelegere a situației în care s-a pomenit, prin urmare nu se căiește și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este

posibilă cu aplicarea pedepsei pe art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal, sub formă de închisoare, ceea ce va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, ceea ce este perfect proporțional cu faptele comise, or, inculpatul Calmîș Veaceslav se v-a afla 5 ani sub supravegherea strictă a colaboratorilor serviciului de probațiune.

Totodată, pentru a sta pe calea corectării, instanța de apel, în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal l-a obliga pe inculpatul Calmîș Veaceslav, ca în perioada de probațiune, să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent, să participe la programe probațiunile și să urmeze un tratament de narcomanie or, potrivit art. 103 alin.(1) Codul penal „În caz de săvârșire a infracțiunii de către un alcoolic sau un narcoman, dacă există avizul medical corespunzător, instanța de judecată, din oficiu ori la cererea colectivului de muncă au a organului de ocrotire a sănătății, concomitent cu pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită, poate să aplice acestei persoane tratamentul medical forțat”.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Catană Victor cu inculpatul, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală*, au solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței;

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, avocatul Catană Victor cu inculpatul au menționat că:

- 60 capsule de „Tramadol” (ce conține substanță psihotropă), au fost depistate la martorul (anterior inculpat), Crivoi Marcel, și nu la condamnatul Calmîș Veaceslav, precum se afirmă în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.02.2019;

- atât acuzația acuzatorului, cât și concluzia dată de instanța de apel, sânt în directă contradicție cu materialele cauzei penale;

- afirmația menționată în rechizitoriu (și preluată de către Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău) precum că „în cadrul percheziției corporale efectuate de colaboratorii de politie la Calmîș Veaceslav au fost depistate și ridicate mai multe blistere cu inscripția „ Tramadol”, în care se conțineau 60 de capsule de culoare alb-roșu, care conform raportului de expertiză chimică nr.1091 din 31.01.2014 reprezintă „ Tramadol”, preparat medicamentos, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cu masa totală de 16,80 grame”, este în contradicție directă cu procesul verbal de reținere, care nici într-o formă nu confirmă depistarea și ridicarea a 60 de capsule de „Tramadol” de la Calmîș Veaceslav;

- o probă de dezvinovățire al inculpatului, Calmîș Veaceslav, se conține și în raportul de expertiză nr.1091 din 31.01.2014, la care acuzatorul face referință în rechizitoriu ca la o probă de acuzare;

- în decizia instanței de apel sunt menționate declarațiile unor martori, cum ar fi, Cîșlari Timur, Rudenco Sergiu și Colesnic Oxana, care de fapt au instrumentat acest caz în calitate de ofițeri de investigație, iar Cîșlari Timur și Rudenco Sergiu și în calitate de ofițeri de urmărire penală, în baza dispoziției procurorului. Declarațiile acestor martori sunt preluate parțial din actele procesuale adoptate de ei sau de procuror, iar parțial cointerestat interpretate împotriva inculpatului Calmîș Veaceslav și în ansamblu sînt în contradicție cu conținutul acestora materialelor cauzei penale;

- ofițerii de urmărire penală Cîșlari Timur și Rudenco Sergiu au efectuat ilegal un șir de acte procesual penale și astfel, au încălcat drepturile inculpatului, Calmîș Veaceslav la un proces penal echitabil;

- această gravă încălcare procesual penală (încheierea unui act procesual penal de către o persoană care cade sub incidența recuzării, adică incompatibilității) a fost admisă în deplină cunoștință de cauză de către procurorul de caz și de către instanța de apel;

- în acuzația adusă lui Calmîș Veaceslav de punere în circulație ilegală a substanțelor narcotice și psihotrope fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu menționată, atât în rechizitoriu, cât și în decizia instanței de apel, nu se indică masa totală a substanței psihotrope, care constituie 3 grame, dar se indică masa totală a conținutului a 60 capsule de „Tramadol”, care constituie - 16.80 grame;

- cantitatea de 0,25 grame de substanță psihotropă „Tramadol” (constatată prin raportul de expertiză chimică nr.1089 din 29.01.2019) depistată la domiciliul lui Calmîș Veaceslav nu poate constitui proporție mare în sensul HG 79 din 23.01.2006, deoarece nu depășește cantitatea de 0,5 grame de substanță pură, dar poate fi calificată ca o cantitate mică prevăzută în lista HG nr. 79 din 23.01.2006 și de aceea se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.85 alin. (1) Cod contravențional;

- în decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05.02.2019, (pct. 15 de la pagina 8 și până la pagina 11) se menționează în calitate de probe ale învinuirii lui Calmîș Veaceslav, probatoriu de învinuire al altui inculpat, Cujbă Nicolae din cauza penală nr. 2013032815;

- probele menționate în pct. 15 al deciziei instanței de apel, cum ar fi procesele verbale de ridicare a substanțelor psihotrope în cadrul măsurilor speciale de investigație, achizițiile de control, procesele verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, privind controlul transiterii banilor și investigații sub acoperire îndeplinite cu ajutorul agentului sub acoperire, Baranov Ivan, procesele verbale de recunoaștere după fotografie, prin care agentul sub acoperire Baranov Ivan l-a recunoscut după fotografie pe Cujbă Nicolae, ca fiind persoana de la care a procurat de mai multe ori substanțe psihotrope, rapoartele de expertiză chimică nr.9178,

din 30.12.2013, nr. 1151 din 31.01.2014, nr. 1187 din 05.02.2014, nr. 1186 din 05.02.2014, bancnote în lei moldovenești cu diferit nominal, certificate de înregistrare a SRL „Biooptima” și diferite facturi și tot așa mai departe, nu numai că nu au nici o referință la fapta ce i se impută lui Calmîș Veaceslav, dar nici nu au fost cercetate în instanța de fond și instanța de apel, în cadrul cercetării judecătorești.

6. La data de 29 martie 2020, avocatul Catană Victor cu inculpatul Calmîș Veaceslav au depus cerere de recurs suplimentară prin care au menționat că motivul invocat în cererea de apel de către procurorul Gonța Oleg care a fost repetat în pct. 4 al deciziei instanței de apel în partea ce ține de încetarea cauzei penale „acuzarea de stat consideră că sentința este nemotivată deoarece încetarea procesului penal a avut loc reieșind din prevederile art. 390, 332 și 285 Cod de procedură penală fără acordul inculpatului, care a optat pentru sentința de achitare”, nu i s-a dat nici o apreciere potrivit prevederilor art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală „Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel”.

7. Referință asupra recursului ordinar declarat nu a fost depusă.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol. În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit textului recursului declarat, Colegiul atestă că avocatul Catană Victor cu inculpatul invocă în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurenți și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe un probatoriu dintr-o altă cauză penală, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe inculpatului Calmîș Veaceslav, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, Colegiul conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că, învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia, totodată corect ajungând la concluzia privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, cu luarea în considerație a prevederilor art. 75 Cod penal.

Este corect argumentată și concluzia instanței de apel precum că acțiunile inculpatului Calmîș Veaceslav întrunesc elementele infracțiunii în

baza cărora i-a fost înaintată învinuirea de către acuzatorul de stat și anume infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de apel corect a constatat că, prima instanță n-a dat o apreciere juridică corectă probelor analizate, cu toate că hotărârea emisă vine în contradicție cu probele analizate și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care demonstrează cu certitudine vina inculpatului Calmîș Veaceslav în comiterea infracțiunii încriminate și care combat poziția primei instanțe inclusiv și argumentele inculpatului precum că fapta săvârșită constituie contravenție prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional și nu infracțiunea prevăzută la art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs atestă că instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că întreaga sistemă de probe enumerate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către Calmîș Veaceslav a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: circulația ilegală a substanțelor psihotrope, prin păstrarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, de două sau mai multe persoane, iar prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal în privința lui Calmîș Veaceslav pe art. 217 alin. 4) lit. b) Cod penal din motiv că, fapta săvârșită constituie contravenție prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurențelor sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, sub aspect de apreciere subiectivă, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurențelor în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Instanța de recurs atestă că, avocatul Catană Victor cu inculpatul Calmîș Veaceslav au mai invocat și temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Din argumentele recursului declarat se constată, că în opinia recurenților, acțiunile inculpatului nu pot fi calificate conform art. 217 alin.(4) lit. b), dat fiind că, la caz, cantitatea de 0,25 grame substanță psihotropă „Tramadol” (constatată prin raportul de expertiză chimică nr. 1089 din 29.01.2019) depistată la domiciliul lui Calmîș Veaceslav nu poate constitui proporție mare în sensul HG nr. 79 din 23.01.2006, deoarece nu depășește cantitatea de 0,5 grame de substanță pură, dar poate fi calificată ca o cantitate mică prevăzută în lista HG nr. 79 din 23.01.2006 și de aceea se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 85 alin.(1) Cod contravențional.

Lecturând materialele cauzei și cercetând fapta incriminată inculpatului, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind eronată invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, întrucât instanța de apel just a încadrat acțiunile inculpatului Calmîș Veaceslav, vinovăția acestuia fiind dovedită în baza ansamblului de probe administrate la materialele cauzei.

Criticile recurenților în partea ce se referă la faptul că fapta săvârșită de inculpatul Calmîș Veaceslav constituie contravenția prevăzută de art. 85 alin.(1) Cod contravențional, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate, deoarece vinovăția inculpatului Calmîș Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal a fost confirmată prin probele administrate, care la rândul său au fost detaliat cercetare și analizate de către instanța de apel.

În acest sens, instanța de recurs ordinar ține să menționeze că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că substanța narcotică – Tramadol preparat medicamentos, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cu masa totală de 16,80 grame și respectiv 1,50 grame, depistată la Calmîș Veaceslav în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție, care conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, constituie cantități deosebit de mari, de aceea fapta acestuia este prevăzută de legea penală ca infracțiune, prevăzută la art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal și nu constituie contravenția prevăzută de art. 85 alin.(1) Cod Contravențional.

Totodată, instanța de apel corect a constatat că acțiunile inculpatului Calmîș Veaceslav întrunesc elementele infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, argumentele invocate de prima instanță precum că fapta săvârșită de Calmîș Veaceslav constituie contravenția prevăzută de art. 85 alin. (1) Cod contravențional nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu

echivalează cu recalificarea acțiunilor lui în baza art. 85 alin. (1) Cod contravențional, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Calmîș Veaceslav în săvârșirea infracțiunii imputate, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul Calmîș Veaceslav din 22.01.2014 se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza „consumator de substanțe narcotice (hașiș, opiu)” (f.d.45, vol. III).

Colegiul penal lărgit reține și faptul că, în recursul declarat recurenții critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate, în opinia cărora acestea nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate lui.

Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurenților, Colegiul penal lărgit reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorii acestuia expun conținutul unor probe cercetate de instanța de apel, care în opinia acestora dovedesc nevinovăția inculpatului.

Colegiul penal lărgit reiterează că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului, or, din materialele dosarului penal rezultă cu certitudine că Calmîș Veaceslav

urmărind scopul punerii în circulație a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, în circumstanțe necunoscute a procurat de la persoană, condamnată prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26 mai 2014, substanță psihotropă Tramadol, pe care a păstrat-o ilegal la domiciliul său din mun. Chișinău, bd. XXXXX, ap. X până la 22 ianuarie 2014, când în cadrul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție a fost depistat și ridicat un blister cu inscripția Tramadol, în care se conțineau cinci capsule de culoare alb-roșu care, conform raportului de expertiză nr. 1089 din 29 ianuarie 2014 reprezintă - Tramadol, preparat medicamentos, care face parte din categoria substanțelor psihotrope, cu masa substanței active de 0.25 grame.

Subsecvent instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de părți, decizia contestată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o instanță de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, apreciază ca justificate concluziile instanței de apel, privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate lui Calmîș Veaceslav, nefiind stabilite careva erori de drept, care a-r genera necesitatea intervenirii instanței de recurs în hotărârea atacată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile recurențelor sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, fiind axate pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord din punctul său de vedere, care în esență nu conțin o expunere concretă a temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală cu o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs despre necesitatea temeinică de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat în cauză este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar cu supliment declarat de către avocatul Catană Victor cu inculpatul, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Calmiş Veaceslav XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion